

opusdei.org

Thư Đức Giám quản – tháng 7 năm 2014

Đức Giám Quản đề nghị: Bên cạnh việc gia tăng cầu nguyện, chúng ta cũng hãy chuẩn bị thật tốt cho Lễ phong Chân phước Đức Cha Alvaro Del Portillo bằng việc thi hành các việc bác ái.

20-07-2014

Các con thân mến: Nguyện xin Chúa Giêsu thương gìn giữ các con của Cha!

Theo lịch phụng vụ, chúng ta vừa mừng lễ kính Mình Máu Thánh Chúa và lễ kính Thánh Tâm Chúa Giêsu, cũng như lễ nhớ Trái Tim Vẹn Sạch Đức Mẹ Maria. Những đại lễ này chỉ cho chúng ta con đường dẫn tới hạnh phúc vĩnh cửu: Mẹ Chí Thánh dẫn ta đi vào Trái Tim bị đâm thấu của Đức Giêsu. Tiếp đến, vào ngày lễ hai Thánh Tông đồ Phêrô và Phaolô, chúng ta lại được củng cố tinh thần hiệp thông với Tòa Thánh Roma, với Đức Thánh Cha và các ý nguyện của Ngài. Và chúng ta được thôi thúc mang Đức Kitô đến với nhiều người. Vì thế, một lần nữa, chúng ta hãy theo những lời khuyên của Cha chúng ta: *omnes cum Petro ad Iesum per Mariam! Tất cả cùng với Phêrô đến với Chúa Giêsu nhờ Mẹ Maria!*

Đã thành truyền thống, vào ngày 26 tháng sáu, nhiều nơi tôn vinh Thiên Chúa qua việc cử hành Thánh Lễ mừng kính Thánh Josemaria. Cha cầu xin, nhờ lời chuyển cầu của Cha

Thánh, vô số hoa trái thiêng liêng sẽ triển nở ở nhiều nơi trên toàn thế giới. Hôm trước đó, ngày 25 tháng sáu, chúng ta mừng kỷ niệm 70 năm thụ phong Linh mục của Đức Cha Don Alvaro. Và trong vài ngày nữa, chúng ta sẽ kỷ niệm việc ngài đệ đơn gia nhập Opus Dei, ngày 7 tháng bảy năm 1935. Những dịp kỷ niệm này nhắc cha nhớ về các gương sáng của vị tiên nhiệm đáng kính với sự lưu tâm liên lý của Ngài đến các nhu cầu vật chất và tinh thần của các linh hồn.

Trong dịp kỷ niệm 50 năm đáp lại tiếng Chúa gọi, Ngài đã viết đơn sơ thế này: “Câu chuyện về ơn gọi của cha là câu chuyện của việc cầu nguyện liên lý và tin tưởng của Đấng Sáng lập trong suốt 4 năm trời – thậm chí cả khi Ngài chưa biết Cha, chỉ vì một trong những người dì của Cha đã nói với Ngài về Cha. Cha Thánh đã cầu xin Chúa ban cho Cha hồng ân lớn lao này, là món quà vĩ

đại nhất sau quà tặng Đức Tin mà Chúa đã ban cho Cha. Cùng với việc cầu nguyện, Cha Thánh cũng đã thôi thúc nỗ lực tông đồ trong số các con cái Ngài, những người đã mời Cha tham gia dạy giáo lý và thăm viếng những người nghèo trước khi dẫn cha đến Ký túc xá Ferraz và giới thiệu Cha với Đấng Sáng lập thánh thiện của chúng ta. Đó là việc Chúa làm”. [1]

Cha Don Alvaro chỉ ra rất cụ thể hai điều kiện để đạt được quà tặng từ Thiên Quốc khi bước theo Chúa Kitô và hoàn toàn cống hiến cho việc mở rộng Vương Quốc của Ngài. Điều kiện thứ nhất là cầu nguyện, “vũ khí” chính yếu mà nhờ đó người Kitô hữu có thể đạt được những ân sủng thiêng liêng. Điều kiện thứ hai, cũng là điểm cha muốn nhấn mạnh nơi đây, và cũng hết sức cần thiết: đó là phục vụ tha nhân bằng cách thực thi những việc bác ái.

Cha Don Alvaro bảo: “Đó là việc Chúa làm”. Thế nhưng Chúa cũng dựa vào lòng nhiệt thành của mỗi người chúng ta, thể hiện bằng những hành động cụ thể và những hy sinh cá nhân cho nhu cầu vật chất và tinh thần của những người xung quanh chúng ta. Từ thời niên thiếu, Don Alvaro đã thấm nhuần những lời của Thầy Chí Thánh mà Thánh Máttêu đã ghi lại về ngày phán xét chung. Thiên Chúa sẽ mời những người công chính vào chung hưởng niềm vui với Ngài, dựa vào những việc họ đã làm để giúp đỡ những người cần trợ giúp trên trần gian: *Vì khi Ta đói các người đã cho Ta ăn, Ta khát các người đã cho Ta uống... Quả thật, Ta nói với các người, việc gì các người làm cho những người anh em bé mọn của Ta là các người đã làm cho chính Ta.*” [2]

Chúa Giêsu rất gần gũi với những người túng thiếu: người nghèo khó, bệnh tật, cô đơn... Ngài luôn ở bên cạnh họ với lòng ưu ái, và Ngài muốn

các môn đệ mình cũng làm như vậy. Khi nhìn vào biết bao nhu cầu của thời đại hôm nay, mỗi ngày chúng ta sẽ khám phá chính Chúa Giêsu Kitô, Đấng đã liên kết chính Ngài với mỗi người chúng ta. Và nếu chúng ta chăm sóc những người này, cận kề hay từ xa, chúng ta sẽ “chạm” tay vào phần nhân tính cực thánh của Chúa chúng ta, như Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã quả quyết với chúng ta rằng: “Làm sao ngày nay chúng ta có thể chạm vào những vết thương của Chúa Giêsu? Ta không thấy các vết thương của Chúa như Tôma đã thấy. Nhưng chúng ta thấy những vết thương ấy qua việc thực thi những việc bác ái. Đó chính là những vết thương của Chúa Giêsu thời nay.” [3]

Chúng ta biết Don Alvaro được Chúa gọi vào Opus Dei ngày 7 tháng bảy năm 1935, nhưng ơn gọi đó được chuẩn bị bằng tác động của ân sủng trong tâm hồn Ngài và bằng lòng bác ái huynh đệ Ngài dành cho mọi

người, đặc biệt những người khốn khổ. Bắt đầu từ năm 1934, cùng với bạn bè là những người đã biết Opus Dei, Ngài thường xuyên đến những vùng phụ cận Madrid để dạy giáo lý và thăm nom những người nghèo khó, bệnh tật. Và Cha nghĩ cuộc gặp gỡ đầu tiên của Ngài với Thánh Josemaria là kết quả trực tiếp của những hoạt động này, được làm phong phú thêm nhờ những hy sinh. Các con cũng đã biết một ngày nọ, sau khi dạy giáo lý cho các em nhỏ trong một Giáo xứ kia cùng với mấy người bạn, Ngài bị một nhóm những người chống Công giáo tấn công. Ngài bị đánh vào đầu và bị một vết thương rất nặng phải mất vài tháng điều trị và để lại di chứng thỉnh thoảng làm tái phát những cơn đau đầu. Thế nhưng Ngài không bao giờ phàn nàn về vết thương này hay thù hằn những kẻ đã gây việc ấy cho mình. Hơn nữa, rất hiếm khi Ngài đề cập đến chi tiết này trong cả đời ngài.

Ngài không bao giờ quên ơn lành lớn lao đã lãnh nhận từ việc dạy giáo lý và thăm nom người yếu đau, nghèo khổ, từ việc quảng đại cống hiến thời gian cho họ. Đó là Chúa đang chuẩn bị để Ngài gặp Thánh Josemaria, người đã thay đổi tận căn cuộc đời ngài. Vì thế, thật dễ hiểu khi Ngài quyết định gia nhập Opus Dei sau khi nghe giải thích vắn tắt tinh thần của Hội và tham dự giờ suy niệm trong một ngày tĩnh tâm do Đấng Sáng lập hướng dẫn. Sau đó, khi thấy Thánh Josemaria đề nghị những ai đến ở Ký túc xá đi gặp những người nghèo khó, bệnh tật, Don Alvaro nhận thấy rõ hơn tầm quan trọng không chỉ ở lý thuyết mà cả thực hành công việc bác ái. Nhiều năm sau, Ngài ghi lại: “Việc tiếp xúc với người nghèo, thiếu thốn, đã đánh động rất mạnh đến tinh thần. Nó làm chúng ta nhận ra rằng chúng ta thường xuyên lo lắng đến những thứ vô bổ vốn chỉ là kết quả của tính ích kỷ và nhỏ nhen của chúng ta.” [4]

Tinh thần phục vụ này vẫn mãi sống động trong Hội. Như Thánh Josemaria đã nói: “Opus Dei ra đời giữa những người nghèo khó Madrid, trong các bệnh viện, những khu nhà ổ chuột. Và chúng ta vẫn tiếp tục chăm sóc người nghèo, trẻ em và người đau yếu. Truyền thống này sẽ không bao giờ tàn lụi trong Hội vì luôn có những người nghèo (kể cả người nghèo khổ về mặt tinh thần, cũng cần giúp đỡ không kém), trẻ em và người đau yếu. Chúng ta làm như thế trong các lớp giáo lý mà chúng ta tham gia nơi các giáo xứ cần được giúp đỡ và khi thăm viếng những người nghèo của Đức Maria.” [5]

Như các con biết, Đấng Sáng lập luôn thôi thúc và khuyến khích rất nhiều sáng kiến hướng tới những người cần giúp đỡ trên khắp thế giới, và Cha Don Alvaro cũng tiếp nối đường lối đó. Khi gặp gỡ người lớn cũng như giới trẻ, Ngài luôn mời gọi họ quan tâm đến những người kém may mắn,

bằng cách triển khai những dự án nhằm giúp đỡ về giáo dục, y tế, công ăn việc làm..., đặc biệt để mang Chúa đến với người khác và giúp họ đến gần với Chúa hơn. Ngài cũng nuôi dưỡng tinh thần trách nhiệm trong số các doanh nhân, các nhà công nghiệp, ngân hàng, và nói chung nơi những người có phương tiện tài chính. Ngài bàn với họ về khả năng bắt đầu hoặc hỗ trợ cho các ý tưởng mà họ nên xem xét với trách nhiệm xuất phát từ lẽ công bằng và bác ái mà mỗi Kitô hữu cần phải hành động và từ một tình yêu chân thành dành cho anh chị em đồng loại.

Trong những chuyến đi mục vụ, thôi thúc bởi ước mong cải thiện điều kiện vật chất hay điều kiện làm việc cho những người ở những nơi Ngài đến thăm, Cha Don Alvaro không ngừng động viên các thành viên và các cộng tác viên đưa ra những ý tưởng mới nhằm mục đích này. Ví dụ, năm 1987, trong kỳ lưu lại tại

Philippines, khi chứng kiến có quá nhiều người nghèo cần giúp đỡ, Ngài đề nghị với những người đến nghe Ngài giúp triển khai các trung tâm đào tạo nghề nghiệp và hỗ trợ xã hội ở Cebu và Manila, và giờ đây điều đó đã thành sự thật và tiến triển rất tốt đẹp. Một lần khác, ngài chấp nhận yêu cầu của các giáo sĩ, những người biết Don Alvaro là một mục tử tốt lành. Chuyện xảy ra ở Côngô trong chuyến thăm mục vụ tới quốc gia này năm 1989. Theo lời yêu cầu của Đức Cha Chủ tịch và Đức Cha Thư ký Hội đồng Giám mục, Ngài đã khuyến khích một số thành viên và cộng tác viên của Opus Dei lúc đó đang triển khai một cơ sở khám bệnh xem xét khả năng chuyển nơi đó – với hết trách nhiệm cá nhân và chuyên môn – thành một trung tâm bệnh viện để ngoài việc phục vụ dân chúng, các linh mục, tu sĩ, mà cả các ngoại kiều cũng có thể đến chữa bệnh và nhận được sự trợ giúp y tế. Dự án này đã và đang tiến triển rất khả quan và

cung cấp các hỗ trợ chuyên biệt cho các bệnh nhân nội trú và điều trị cấp cứu cho hàng ngàn người.

Được thôi thúc bởi lòng hăng say hoạt động tông đồ nhằm lan tỏa việc thực hành học thuyết xã hội của Hội Thánh, Cha Don Alvaro khuyến khích lập trường học nhằm truyền bá quan điểm Kitô giáo đến các doanh nhân và các nhà quản lý, như Thánh Josemaria đã làm. Nhưng ngài không bằng lòng với việc chỉ bắt đầu ở các nước đã phát triển, mà còn muốn dự án này phải được triển khai ở cả những quốc gia đang phát triển, nhằm nâng cao nhận thức của các doanh nhân về tầm quan trọng của việc giải quyết các vấn đề nảy sinh từ những bất công xã hội trầm trọng.

Trong một lá thư mục vụ, khi chú giải về dụ ngôn người Samaria tốt bụng, Cha Don Alvaro đã khám phá những khía cạnh mới trong việc kết hợp công bằng và bác ái, như đặc

tính của người Kitô hữu sống và thánh hóa bản thân giữa lòng thế giới hôm nay. “Nhiệt tình chăm lo, cứu chữa cũng như quan tâm đến cả nhu cầu vật chất của tha nhân như người Samaria nhân hậu, không nề quản đó là trách nhiệm của người khác, là tính cách tổng hòa cần có của tâm hồn linh mục với tinh thần của người giáo dân.” [6] Trên hết, Chúa đòi hỏi chúng ta thánh hóa việc làm và những bổn phận thường nhật của mỗi người trong bậc sống của mình. Giữa những công việc làm ăn đó, Don Alvaro tiếp: Chúa chúng ta “cho phép các con tiếp xúc với những nhu cầu và nỗi khổ của tha nhân. Một dấu chỉ rõ ràng cho thấy các con thực thi sứ vụ tư tế với tâm tình của người mục tử là các con không đi qua một cách dửng dưng; và cũng không có dấu chỉ nào rõ hơn là các con không được bỏ quên những nhiệm vụ khác mà các con phải thánh hóa.” [7]

Có một nguy cơ chắc chắn tồn tại về việc khao khát được giúp đỡ những dân tộc và các quốc gia ở xa xôi mà quên đi những nhu cầu của những người sống ngay bên cạnh chúng ta, những người đang mong chúng ta lắng nghe họ, với lòng nhân nại và yêu thương, quan tâm đến những nỗi lo lắng của họ và muốn chúng ta cho họ những lời khuyên, dành thời gian cho họ. Đó là lúc chúng ta hãy hành động như người chủ quán trọ trong dụ ngôn: lãnh trách nhiệm chăm sóc người bị thương và đón anh ta vào nhà mình. Suy gẫm đến cảnh này, Don Alvaro nhấn mạnh: “Tất cả các con đều có thể hành động như người chủ quán trọ đã làm, trong khi thi hành công việc của các con, vì bất cứ nhiệm vụ nghề nghiệp nào cũng đều cho chúng ta ít nhiều cơ hội giúp đỡ những người có nhu cầu.” [8] Các con và cha, chúng ta quan tâm đến nhu cầu của người khác ở mức độ nào, những người thiếu thốn mọi thứ hay ít ra là những thứ thiết yếu nhất?

Chúng ta có ứng xử với tinh thần siêu nhiên khi gặp những người hành khất? Chúng kiến quá nhiều khốn khổ trên các lục địa, các con có nhớ cầu nguyện cho người dân và các quốc gia ở những nơi đó không?

Trong nỗi lo lắng liên lỉ dành cho những người nghèo và những người sống bên lề xã hội, Đức Thánh Cha nhấn mạnh rằng Ngài muốn nói đến tất cả những người đang cần giúp đỡ ở quanh ta cũng như ở những nơi xa xôi. “Tin Mừng dành cho hết mọi người! Hãy đến với những người nghèo khổ không có nghĩa là chúng ta phải trở thành quán quân của nghèo khổ, hay như “những người hành khất tinh thần”! Không, không phải thế! Nhưng điều đó có nghĩa là chúng ta phải chạm đến thân xác đau khổ của Chúa Giêsu; thân xác của Chúa Giêsu cũng chính là những khổ đau nơi những người không nhận biết Ngài qua việc học của họ, qua trí tuệ hay văn hóa của họ. Chúng ta

phải đi đến đó! Vì thế, Cha muốn dùng cụm từ ‘đi đến các ngoại biên’ với ý nghĩa là đi đến tận cùng cuộc sống. Với họ, từ sự nghèo đói thực sự về thể lý đến sự nghèo đói thật sự về mặt trí tuệ. Tất cả những đường vành đai đó, tất cả những ngã tư của cuộc đời: hãy đi đến đó. Và gieo vãi hạt giống Tin Mừng bằng lời nói và chứng từ của các con.” [9]

Lòng cha ngập tràn niềm vui khi nhận được tin tức về những hoạt động bác ái, trung thành theo tinh thần của Thánh Josemaria, đang được thực hiện ở những nơi mà chúng ta đang hoạt động tông đồ, cả trong giới trẻ lẫn người trưởng thành. Đối xử yêu thương hơn với các bệnh nhân đang sống trong nhà hay ở bệnh viện, giúp đỡ những người đói ăn, quan tâm đến nhu cầu trong những xóm nghèo, hay đến những người “xấu hổ” đang che giấu cái nghèo của họ, dành thời gian đến với những người già trong các nhà

dưỡng lão hay những người trong tù, không được ai quan tâm tới... Hơn hết, những việc làm này sẽ giúp chúng ta chuẩn bị thật tốt cho đại lễ phong Chân phước Đức Cha Don Alvaro. Gần đây, cha có yêu cầu các con nỗ lực đặc biệt để chuẩn bị tinh thần cho sự kiện đó: những công việc bác ái cũng là một phần cho việc chuẩn bị đại lễ. Trên hết, hãy tăng cường *việc tông đồ xưng tội*: không có việc bác ái nào vĩ đại hơn việc mang Chúa đến với những người sống xa rời Ngài do tội lỗi.

Cha nài xin Thiên Chúa và Mẹ Ngài để đại lễ phong chân phước Cha Don Alvaro kính yêu của chúng ta sẽ là lời mời gọi hàng ngàn người, trong đó có chúng ta, biết yêu mến Đức Kitô và Hội Thánh của Ngài hơn. Chúng ta hãy cầu xin để ngày đó trở thành thời khắc của tình huynh đệ đặc biệt và là dịp để bày tỏ tình bằng hữu và lòng yêu mến với những người đã chia sẻ, cách này hay cách khác, tinh thần

hay hoạt động tông đồ của Hội trong suốt những năm tháng qua. Cha tin chắc Cha Don Alvaro sẽ chuyển cầu cách đặc biệt cho từng người chúng ta.

Như thường lệ, cha muốn chúng con hiệp lòng với những ý nguyện của cha. Xin cũng hãy cầu cho chuyến đi cha dự định thực hiện đến các nước vùng Trung Mỹ vào giữa tháng này mang lại hoa trái tốt đẹp.

Với tất cả tình yêu mến, cha chúc lành cho các con.

Cha của các con,

+ Javier

Pamplona, 1 tháng 7 năm 2014

Ghi chú:

[1] Đức Cha Alvaro del Portillo, *Thư*, 1 tháng 7 năm 1985.

[2]Mt 25, 35. 40.

[3] Đức Thánh Cha Phanxicô, *Bài giảng*, 3 tháng 7 năm 2013.

[4] Don Alvaro, *Ghi chép từ một buổi họp mặt gia đình*, 4 tháng 3 năm 1988.

[5] Thánh Josemaría, *Giáo huấn*, 8 tháng 12 năm 1941, số 57

[6] Đức Cha Alvaro del Portillo, *Thư*, 9 tháng 1 năm 1993, số 20.

[7] *Như trên*.

[8] *Như trên*, số 21.

[9] Đức Thánh Cha Phanxicô, *Bài nói chuyện tại buổi họp mặt Giáo phận Roma*, 17 tháng 6 năm 2013.